

ธรรมาธิปไตย อารยธรรมใหม่ของแผ่นดิน ขจัดสิ้นเหตุวิฤตชาติ (๘) ต่อจากตอนที่ ๗

ขอให้กำหนดว่า ธรรมาธิปไตย ๙ คือความยุติธรรม สุขสงบ และก้าวหน้าอย่างยั่งยืนยิ่งใหญ่ของปวงชนไทยในแผ่นดิน” “ธรรม คือศูนย์กลางของสรรพสิ่ง ฉะนั้น ธรรมาธิปไตย คือศูนย์กลางของปวงชนไทย ฉะนั้น”

๑๓. เมื่อได้มีปัญญารู้แจ้งมาเป็นลำดับ ถึงที่สุดแล้ว จะมองเห็นภาพรวมของกฎธรรมชาตินบนความสัมพันธ์ระหว่างสภาวะสังขตธรรม (ธรรมที่ไม่มีเหตุปัจจัยปรุงแต่ง อยู่เหนือกาลเวลา และพ้นจากกฎไตรลักษณ์) กับ สภาวะสังขตธรรม (ธรรมที่มีเหตุปัจจัยปรุงแต่ง ตกอยู่ภายใต้กาลเวลา และตกอยู่ภายใต้กฎไตรลักษณ์) หรือ เป็นความสัมพันธ์ระหว่างสภาวะลักษณะแผ่กระจาย กับ สภาวะลักษณะรวมศูนย์ ดำรงอยู่อย่างดุลยภาพในลักษณะพระธรรมจักร ดังรูป

๑๔. เมื่อมีปัญญารู้แจ้ง ตลตา หรือกฎธรรมชาติดังกล่าว อย่างถึงที่สุดแล้ว จะกล่าวเพิ่มเติมได้ว่า

(๑) เมื่อพิจารณาขั้น ๕ ก็จะพบว่า รูป หรือกาย ประกอบด้วยธาตุ ๔ คือ ธาตุดิน ธาตุน้ำ ธาตุไฟ และธาตุลม แสดงให้เห็นความแตกต่างหลากหลาย (สังขตธรรม)

นาม ๔ ได้แก่ เวทนา, สัญญา, สังขาร, วิญญาณ ก็มีความแตกต่างหลากหลาย (สังขตธรรม)

จิตที่ปรุงแต่งเป็นอกุศล เช่น กลัว โกรธ หลง นับตั้งแต่ทำลายตนเอง จนถึงทำลายระดับชาติ ระดับโลก ล้วนมีความแตกต่างหลากหลาย (สังขตธรรม)

เขียนโดย ดร.ป.เพชรอริยะ

วันอาทิตย์ที่ 01 มิถุนายน 2014 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันอาทิตย์ที่ 01 มิถุนายน 2014 เวลา 15:56 น.

จิตที่ปรุงแต่งเป็นกุศล มีความแตกต่างหลากหลาย นับตั้งแต่สร้างประโยชน์แก่ตนเอง ไปจนถึงการสร้างสรรค์ประเทศชาติ และโลก ก็มีความแตกต่างหลากหลาย (สังฆธรรม)

นิพพาน คือ สภาวะพ้นจากการปรุงแต่ง เหนือกาลเวลา รู้เท่าทันต่อสังขาร ไม่ยึดมั่นถือมั่นในสังขารทั้งปวงแล้ว เมื่อจะคิด พุท ทำความดี แต่ไม่ติดยึดในความดีที่ตนทำ จึงเป็นสภาวะจิตที่อิสระ เหนือการปรุงแต่ง จึงพ้นจากกฎไตรลักษณ์

เมื่อเรามีปัญญารู้แจ้งตามความเป็นจริง และไม่ยึดมั่นถือมั่นในขันธ ๕ อันมีลักษณะความแตกต่างหลากหลาย (สังฆธรรม) จะสามารถทำให้เราเข้าถึงนิพพาน อันเป็นลักษณะเอกภาพ ดังกล่าวนี้นี้ แสดงให้เห็นว่าขันธ ๕ ดำรงอยู่บนความสัมพันธ์ระหว่างเอกภาพ (อสังฆธรรม) กับ ความแตกต่างหลากหลาย (สังฆธรรม) นั่นเอง

อีกนัยหนึ่ง จิตที่ปรุงแต่ง จะมีลักษณะรวมศูนย์ที่ตนเอง ทั้งอกุศล และกุศล ส่วนจิตอิสระ เป็นจิตที่มีคุณธรรมจะมีลักษณะแผ่ธรรมานุภาพหรือคุณธรรมออกไป

มีข้อสังเกตว่า จิตปุถุชน จะคิดเอาก่อน หรือคิดอยากได้ก่อน ซึ่งมีกิเลสตัณหา ครอบงำ(รวมศูนย์ที่ตน) แล้วจะให้ทีหลัง ลักษณะนี้จะเป็นทุกข์ เพราะตรงกันข้ามกับกฎธรรมชาติ

ส่วนจิตอริยชน จะเป็นหนึ่งเดียวกับกฎธรรมชาติ คือ จะคิดให้ก่อน(ตัณหาไม่เกิด) แม้คุณธรรมออกไปก่อน แล้วรับปัจจัย ๔ ในภายหลังตามมีตามได้ ท่านจึงไม่เป็นทุกข์ทางใจ เพราะท่านได้รู้แจ้งดำรงตนเป็นหนึ่งเดียวกับกฎธรรมชาติ เช่น พระพุทธเจ้า หรือพระอรหันตสาวกทั้งหลาย จะแผ่เมตตาโปรดสัตว์ แล้วก็ได้รับการถวายปัจจัย ๔ ในภายหลัง (แผ่เมตตาสอนธรรมก่อน แล้วรับปัจจัย ๔ ภายหลังตามแต่จะได้รับการถวาย และใช้ไปเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ทำแต่กุศล แต่ไม่ยึดมั่นถือมั่นในกุศลที่ตนทำ)

ฉะนั้น จิตของผู้รู้แจ้งแล้วจะดำรงอยู่อย่างดุลยภาพ เป็นหนึ่งเดียวกับกฎธรรมชาติ จึงสามารถนำกฎธรรมชาติมาประยุกต์ใช้เพื่อประโยชน์สุขแห่งมนุษยชาติได้

(๒) ญาณทัสสนวิสุทธิ ทำให้รู้แจ้งกฎธรรมชาติ อย่างเป็นไปเอง กฎธรรมชาติดำรงอยู่บนความสัมพันธ์ระหว่างสภาวะอสังฆธรรม (ด้านเอกภาพ) กับ สังฆธรรม อันเป็นด้านความแตกต่างหลากหลาย เช่น ธาตุต่างๆ หรือสิ่งไม่มีชีวิต ก็มีความแตกต่างหลากหลาย สิ่งมีชีวิต ได้แก่ พืชและสัตว์ ก็มีความแตกต่างหลากหลาย

สภาวะอสังฆธรรมมีลักษณะแผ่กระจาย ส่วนสภาวะสังฆธรรม มีลักษณะรวมศูนย์ จะเห็นว่าลักษณะแผ่กระจาย กับ รวมศูนย์ เป็นปัจจัยให้กฎธรรมชาติดำรงอยู่อย่างดุลยภาพ

เขียนโดย ดร.ป.เพชรอรียะ

วันอาทิตย์ที่ 01 มิถุนายน 2014 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันอาทิตย์ที่ 01 มิถุนายน 2014 เวลา 15:56 น.

ดังนั้นแล้วก็แสดงให้เห็นชัดว่า ความสัมพันธ์ของกฎธรรมชาติ กับ ชั้น ๕ อยู่ภายใต้กฎเดียวกัน หรือเป็นหนึ่งเดียวกัน

(๓) นำกฎธรรมชาติ ไปพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างดวงอาทิตย์ กับ ดาวเคราะห์ ก็พบความสัมพันธ์ ๒ ลักษณะ คือ

๑) ดวงอาทิตย์ เป็นด้านเอกภาพ ดาวเคราะห์ เป็นด้านความแตกต่างหลากหลาย

๒) ดวงอาทิตย์แผ่ไอออนดาวเคราะห์ ขณะเดียวกันดาวเคราะห์ทั้งหลาย ต่างก็ขึ้นต่อดวงอาทิตย์ หรือรวมศูนย์ที่ดวงอาทิตย์ จะเห็นได้ว่าลักษณะแผ่ กับ รวมศูนย์ ก่อให้เกิดระบบสุริยะจักรวาลดำรงอยู่อย่างดุลยภาพ

(๔) พิสูจน์ให้เห็นว่า ชั้น ๕ กฎธรรมชาติ และจักรวาล ดำรงอยู่ภายใต้กฎเดียวกัน เป็นสิ่งเดียวกัน คือดำรงอยู่อย่างดุลยภาพ ระหว่างด้านเอกภาพ กับ ด้านความแตกต่างหลากหลาย ซึ่งดำรงอยู่บนสัมพันธ์ภาพในลักษณะพระธรรมจักร นั่นเอง

(๕) ในมิติหนึ่งแสดงให้เห็นว่า กฎธรรมชาติ นั้นดำรงอยู่บนความสัมพันธ์ระหว่างด้านลักษณะทั่วไป (Generality) และด้านลักษณะเฉพาะ (Individuality)

ลักษณะทั่วไป คือ ลักษณะที่แผ่กระจายครอบคลุมบางส่วนย่อยทั้งหมด หรือ ลักษณะเฉพาะอันแตกต่างหลากหลายทั้งหมด

ลักษณะเฉพาะ คือ ส่วนย่อยที่มีความแตกต่างหลากหลาย จะได้ขยายความเพิ่มเติมว่า

- อสังขตธรรม เป็นด้านลักษณะทั่วไปของกฎธรรมชาติ ส่วน สังขตธรรมเป็นลักษณะเฉพาะของกฎธรรมชาติ หรือ อสังขตธรรม เป็นลักษณะทั่วไป ส่วน ธาตุต่างๆ สิ่งไม่มีชีวิต และสิ่งมีชีวิตทั้งพืชและสัตว์ เป็นด้านลักษณะเฉพาะ

- บรมธรรม, นิพพาน, ธรรมาธิปไตย เป็นลักษณะทั่วไป ส่วนชั้น ๕ เป็นลักษณะเฉพาะ และอีกความสัมพันธ์หนึ่ง นิพพาน เป็นลักษณะทั่วไป ส่วนการปรุงแต่งจิต

เขียนโดย ดร.ป.เพชรอรียะ

วันอาทิตย์ที่ 01 มิถุนายน 2014 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันอาทิตย์ที่ 01 มิถุนายน 2014 เวลา 15:56 น.

เป็นกุศล และอกุศล เป็นลักษณะเฉพาะ

- ดวงอาทิตย์ เป็นลักษณะทั่วไป ส่วน ดาวเคราะห์ เป็นลักษณะเฉพาะ

ในอีกมิติหนึ่ง ถ้าลักษณะทั่วไปเป็นธรรม, ลักษณะเฉพาะ ก็จะพลอยเป็นธรรมไปด้วย อย่างเช่น เมื่อใจบริสุทธิ์ การคิด, การพูด, การกระทำ ก็จะดีไปด้วย หรือ ถ้าดวงอาทิตย์ดำรงอยู่ได้ ดาวเคราะห์ก็ยังคงดำรงอยู่ได้

แต่ถ้าลักษณะทั่วไปเลวร้าย จะทำให้ลักษณะเฉพาะ หรือส่วนย่อยที่ประกอบกันขึ้นก็จะเลวร้ายไปด้วย เช่น ถ้ากิเลสครอบงำจิต การคิด, การพูด, การกระทำ ก็จะเป็นไปตามอำนาจกิเลส

ดวงอาทิตย์แตกสลาย ดาวเคราะห์ทั้งหลายก็จะพินาศไปด้วย

เมื่อโลกแตกสลาย สิ่งมีชีวิตบนโลกนี้ก็ต้องพินาศไปด้วย

เมื่อระบอบการเมืองเลว จะเป็นปัจจัยให้รัฐบาล, กระทรวง, กรม, จังหวัด, อำเภอ, ตำบล, หมู่บ้าน, ครอบครัว, บุคคล, ประชาชน จะเลวร้ายยับเยินไปด้วย และในปัจจุบันพระพุทธศาสนาตกอยู่ภายใต้ระบอบการเมืองเลว ศาสนาก็จะทรุดลงไปด้วย เป็นต้น จากนั้นก็จะนำกฎธรรมชาติไปประยุกต์ทางการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ สังคม ฯลฯ

(๖) ทั้งหมดที่อธิบายมานั้นเป็นความรู้ที่ค่อนข้างจะยาก ทั้งเป็นองค์ความรู้ใหม่ของโลกในยุคปัจจุบัน แต่ก็สามารถที่จะทำให้เข้าใจได้ รู้แจ้งได้ด้วยความศรัทธา (Faith) ความตั้งใจ (Volition) ความใฝ่รู้ (curiously) คือการปฏิบัติธรรมตามคำสอนของพระพุทธเจ้าทั้งปรีชา

และปฏิบัติวิปัสสนาภาวนา (Insight development) อย่างมีปณิธานอันแน่วแน่เพื่อมวลมนุษยชาติ หรือมีปณิธานในเบื้องต้นว่า “เรียนอะไรก็ได้ ทำหน้าที่อะไรก็ได้ ให้มีจุดหมายเพื่อประเทศชาติ” สักวันหนึ่งท่านก็จะป็นนักการเมืองผู้มีคุณธรรมอันยิ่งใหญ่ของชาติ และของโลก

แต่ถ้าเป็นพระภิกษุพุทธสาวก ให้ดำรงสติระลึกอยู่เสมอว่า “ข้าพเจ้าบวชเรียนเป็นภิกษุ ศึกษา ทำหน้าที่ อุทิศตนเพื่อมวลมนุษยชาติตามแบบอย่างพระบรมศาสดา” “คุณธรรมอันยิ่งใหญ่ของพระโพธิสัตว์ เกิดมาเพื่อรับใช้มวลมนุษยชาติ” เป็นต้น ก็สามารถที่จะเข้าถึงองค์ความรู้ดังกล่าวนี้ได้โดยไม่ยากนัก และจะเป็นปัจจัยในการสร้างสรรค์ประโยชน์อย่างใหญ่หลวงต่อมนุษยชาติอย่างกว้างขวางต่อไป ตามแบบอย่างพระบรมศาสดา

เขียนโดย ดร.ป.เพชรอริยะ

วันอาทิตย์ที่ 01 มิถุนายน 2014 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันอาทิตย์ที่ 01 มิถุนายน 2014 เวลา 15:56 น.

องค์ความรู้ยิ่งดังกล่าวนี้นี้ คือความเป็นมาของธรรมนูญไทย เป็นสัจธรรมและปัญญาอันยิ่งใหญ่ของแผ่นดิน ทั้งการประยุกต์ตามลักษณะพิเศษของประเทศไทย
สรุปเป็นหลักการปกครอง ได้ดังนี้

๑. หลักธรรมนูญไทย ๒. หลักพระมหากษัตริย์เป็นประมุขแห่งรัฐ ๓. หลักอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน ๔. หลักเสรีภาพบริบูรณ์ทางการเมือง ๕.
หลักความเสมอภาคทางโอกาส ๖. หลักภราดรภาพ ๗. หลักเอกภาพ ๘. หลักดุลยภาพ ๙. หลักนิติธรรม (หลักการปกครองธรรมนูญไทย ๙
จะขยายความในตอนต่อไป)

ปัญหาของประเทศไม่ใช่อู่ที่การแก้ไขรัฐธรรมนูญ ก่อนอื่นจะต้องจัดความสัมพันธ์รัฐธรรมนูญให้มีหลักการปกครองธรรมนูญไทย ๙ เสียก่อน
จากนั้นปรับปรุงแก้ไขรัฐธรรมนูญในมาตราต่างๆ ให้สอดคล้องกับหลักการปกครอง จึงจะเป็นความถูกต้องและเป็นชัยชนะของประเทศชาติและปวงชนในแผ่นดิน

“ถ้ารู้แจ้งลึกซึ้งในอรรถธรรม

ย่อมมีภารกิจสร้างธรรมนูญไทยเป็นระบอบการเมือง

สรรพสัตว์ทั้งหลายดำรงอยู่ได้ ด้วยธรรมนูญไทย”

ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท

๑ มิถุนายน ๒๕๕๗

คัดลอกจากหนังสือธรรมนูญไทย